

Mi'râc: Zaman ve mekân üstü bir olay

“Bir kere ben Hicir’de yatmış, uyurla uyanıklık arasında bulunuyordum. Bu sırada bana Cebrâil Aleyhisselâm geldi de göğsümü şuradan şuraya kadar (boğaz çukurundan kıl bittiği yere kadar olan ön mahalli) yardı. Kalbimi çıkardı. Sonra içi îmân dolu bir tas getirildi. Kalbim yıkandıktan sonra içine îmân dolduruldu. Sonra kalbim eski hâline iâde olundu.”

Resûl-i Kibriyâ Efendimiz (asm), Mi'râc hâdisesini anlatmaya bu sözlerle başlar. Önce îmân ve hikmet, sonra Mi'râc. (Bizim için de: Önce îmân, hemen ardından namaz!)

Burak'a bindirilir. Cebrâil Aleyhisselâm ile birlikte Mescid-i Aksâ'ya varırlar. Burada bütün Peygamberlerle birlikte namaz kılarlar. Sonra âlî makamlara yükselen bir mânevî asansöre Cebrâil Aleyhisselâm ile birlikte girerler. Ve yükselirler. İlk durak dünya semâsıdır. Birinci semâda Hz. Âdem (as) ile selâmlaşırlar. Sonra yükselirler. İkinci semâda Hz. Yahyâ ve Hz. Îsâ (as) ile selâmlaşırlar. Üçüncü semâda Hz. Yûsuf (as) ile karşılaşırlar, selâmlaşırlar. Dördüncü semâda Hz. İdrîs (as) ile karşılaşırlar, selâmlaşırlar. Beşinci semâda Hz. Hârûn ile selâmlaşırlar. Sonra yükselirler. Altıncı semâyâ varırlar. Burada onları Hz. Mûsâ (as) karşılar. Selâmlaşırlar.

Sonra yükselmeye başlayacaklardır ki, Hz. Mûsâ'nın (as) ağladığı işitilir. Hz. Mûsâ'ya, “Neden ağlıyorsun?” diye sorulur. Hz. Mûsâ (as) Peygamber Efendimizi (asm) kast ederek: “Ağlıyorum! Çünkü, benden sonra genç bir Peygambere bîat olundu ki, onun ümmetinden Cennet'e girenler, benim ümmetinden girenlerden çoktur!” diye cevap verir. Sonra yükselirler. Yedinci semâyâ varırlar. Burada onları Hz. İbrâhim (as) karşılar. Hz. İbrâhim (as): “Ey hayırlı oğul! Ey sâlih Peygamber! Merhaba!” diye mukabelede bulunur. Selâmlaşırlar.

Sonra yükselirler. Nihâyet, Sidre-i Müntehâ'ya gelirler. Cebrâil Aleyhisselâm: “İşte Sidre-i Müntehâ!” diye müjdeler.¹

Sidre-i Müntehâ: Kâinâtın nabzının attığı yer, kevn âleminin sınırı, mahlûkâtın ilmi ve amelinin kendisinde nihâyet bulduğu huduttur.

Resûlullah Efendimiz (asm) yol boyunca nice ince esrâra, kâinâtın nice derin muâmmâsına, nice gizli sırlarına, nice yüksek hakîkatlarına, nice dolu hazînelerine, mülk ve melekûtun bütün esrârına vâkîf olmuştur; muhtelif Esmâ dâirelerine muttalî

olmuş, her semâ katında hâkim olan bir İsm-i İlâhî'nin tecellîlerini görmüş, Allah'ın isimlerinin ulvî cilvelerini gözüyle ve kulağıyla tam bir ıttılâ içinde müşâhede etmiştir. Şimdi Sidre-i Müntehâ'dadır.

Sidre'de onu bir nûr, şuur ve idrâkini ihâtâ eden bir emir bürümüş; artık Cebrâil Aleyhisselâm bile Sidre'nin berisinde kalmıştı. Cebrâil Aleyhisselâm buradan ötesi için: "Bir parmak ucu kadar daha yaklaşısam yanarım!" demişti.

Sidre'den ötesini Kur'ân'dan, Necm Sûresinin âyetlerinden takip edelim:

"Doğruldu! O, Ufuk-u Âlâ'da idi!" 2 Resûlullah Efendimiz (asm) burada en yüksek Ufuk'ta durdu, doğruldu. Önüne Refref getirilmişti. Artık Cebrâil Aleyhisselâm'ı kevn âleminde, Sidre'de bırakmıştı. Kendisi Arş-ı Azama girmiş3; 'Vücub' âlemine doğru yönelmişti.

"(Refref ile) yükseldi ve yaklaştı."4 Bu âyetle Allah Resûlü'nün (asm) Allah'ın akrebiyeti ile, kurbiyeti ile, yakınlığı ile müşerref kılındığını öğreniyoruz. Resûlullah (asm), Zât-ı Muallâ'nın kurbiyetine yaklaşmıştır.

"Artık Kâb-ı Kavseyn'de idi; yâhut daha da yaklaştı!"5 Bu âyetle Allah Resûlü'nün (asm) Kâb-ı Kavseyn makamına yükselmekle teşrif edildiğini öğreniyoruz. Üstad Bedüzzaman Hazretleri'nin (ra), "İmkân ile Vücub ortası" diye tavsif buyurduğu makamdır Kâb-ı Kavseyn6 Zât-ı İlâhî'ye, bir ok yayının iki ucu kadar veya daha da yaklaştı. Ve, artık "Zât-ı Celîl-i Zülcemâl ile görüştü."7

"İşte o esnada Allah kuluna vahyedeceğini vahyetti!"8 Bu âyetle anlıyoruz ki, Resûlullah Efendimiz (asm) Cenâb-ı Hak'a bizzat mülâkî oldu, bizzat görüştü ve Cenâb-ı Hak'tan bir takım esrar ve bilgileri aldı. Zaman ve mekân üstü olan bu makamda Allah Resûlü (asm), Allah'ın, "Ehadiyet ile kelâmına ve rü'yetine mazhar oldu."9

Bu âyetleri geniş bir perspektifle Otuz Birinci Söz'de tefsîr eden Bedüzzaman Hazretleri (ra), artık Allah Resûlünün (asm) burada "Cennetü'l-Me'vâ'nın gövdesi olan Sidret'ül-Müntehâ'da"10 iken Allah'ın azametinin delillerine şâhit olduğunu, âlem-i şehâdetin mânevî tezgâhları ve küllî kânunlarına, yeryüzündeki mahlûkâtın amellerinin netîcelerine, cinlerin ve insanların fiillerinin Cennetteki meyvelerine ve Cehennem'deki zakkumlarına, yeryüzündeki tesbihât ve tahmîdâtın Cennet'ül-Me'vânın meyveleri sûretine girmesine şahitlik ettiğini kaydeder. "Elhamdülillâh" kelimesinin, nasıl bir Cennet meyvesine dönüştüğünü müşâhede ettiğini beyan eder.11

Bu gece, böylesine müstesnâ bir gecenin sene-i devriyesini inşaallah idrâk edeceğiz.

Bu geceyi namazla, niyazla, Kur'ân okuyarak, Cevşen okuyarak, 31. Söz'ü okuyarak, duâ ederek... vs. ihya edebiliriz.

Bizim mi'racımızın da namaz olduğunu; ömrümüz boyunca beş vakit namazda sebat ederek Allah'a yakınlık kazanabileceğimizi bir kez daha bu gece dimağımıza perçinleyelim.

Mi'rac Gecenizi tebrik ederim.

Dipnotlar:

1- Buhârî, X/1551.

2- Necm Sûresi, 53/6,7.

3- Sözler, S. 520.

4- Necm Sûresi, 53/8.

5- Necm Sûresi, 53/9. 6- Sözler, S. 520.

7- Sözler, S. 520. 8- Necm Sûresi, 53/10.

9- Sözler, S. 518. 10- Sözler, S. 524. 11- Sözler, S. 532.